

అభివృద్ధి పేరుతో ప్రజల ఉమ్మడి భూములను, స్వంత భూములను దోపిడీవర్గాలకు ధారాదత్తం చేస్తున్న ప్రభుత్వాలు

ప్రతాప్

ప్రపంచ వ్యాప్తంగానూ, దేశవ్యాప్తంగానూ దశాబ్దాలుగా కొనసాగుతున్న పెట్టుబడిదారీ అభివృద్ధి నమూనాలో భూమిని స్థిరమైన, అత్యుత్తమమైన ఉత్పాదక వనరుగా చూడకుండా లాభాలిచ్చే మార్కెట్ సరుకుగా, మొత్తం పెట్టుబడిని అంతకంతకూ పెంచే మదుపుగానే చూస్తున్నారు. అందుకే అధికారంలోకొస్తున్న పాలకులెవరైనా భూముల విషయంలో రియల్టర్ల (స్థిరాస్తి వ్యాపారుల)లానే వ్యవహరిస్తుంటారు. రాష్ట్ర విభజన క్రమంలో పూర్తిగా పట్టుసాధించిన తెలంగాణ సర్కారు ఈ స్థిరాస్తి తరహా విధానంలో ప్రజల/ ప్రభుత్వ భూముల వేలాన్ని, అమ్మకాలను వేగంగా సాగిస్తున్నది. కోకాపేట భూముల వేలంపాటలో అత్యధికంగా ఎకరానికి 100 కోట్ల ధర రావటం దేశంలోనే సంచలన వార్తయింది. తెలంగాణ అభివృద్ధికి ఇది సూచిక అని, హైదరాబాద్ విశ్వ నగరమైందని ప్రభుత్వం తనను తాను ప్రశంసించుకుంటున్నది. పక్క రాష్ట్రాల భూముల ధరతో పోల్చి, ఆ రాష్ట్రాల్ని ఎద్దేవా చేస్తున్నది. ప్రభుత్వ భూములను గుర్తిస్తూ, ప్రజల భూములను కబ్జా చేస్తూ, కార్పొరేటు దిగ్గజాలకు తెలంగాణ భూములను అమ్మటం అభివృద్ధిగా చాటుతున్నారు.

ఇదే క్రమం ఎక్కువకాలం కొనసాగితే సుదీర్ఘ కాలంగా సంక్షోభంలో బతుకుతున్న తెలంగాణ ప్రజల జీవితాలు శాశ్వతంగా విధ్వంసం అవుతాయి. ఇప్పటికే యువతకు ఉపాధులు లేవు. భవిష్యత్తులో వస్తాయన్న గ్యారెంటీ లేదు. నిరాశతో ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్నారు. ఇటీవల జరిగిన ప్రవళిక ఆత్మహత్య ఇందుకు సాక్ష్యం. మరొకవైపు రైతుల ఆత్మహత్యలు నిత్యకృత్యమైనాయి. ప్రభుత్వ విద్య, ప్రజారోగ్యం, ప్రజారవాణా వ్యవస్థ అంతరిస్తున్నాయి. ఈ రంగాలన్నీ గుత్త పెట్టుబడులకు బందీలైనాయి. మెజారిటీ ప్రజలకు ఇవి దూరమైనాయి. ఇదీ తెలంగాణా చిత్రపటం. కొంచెం అటూ ఇటుగా మెజారిటీ రాష్ట్రాల పరిస్థితి కూడా ఇదే. దీనినే తెలంగాణా అభివృద్ధి అని ప్రభుత్వం చెప్పటం ప్రజలను వంచించడం తప్ప వేరుకాదు. అయినా భూముల అమ్మకాన్ని ప్రభుత్వం ఎందుకు ముమ్మరం చేసింది? ఎన్నిక లొస్తున్నాయి. అధికారంలోవున్న వాళ్ళు తిరిగి అధికారంలోకి రావాలంటే ప్రజలను మభ్యపెట్టాలి. సంక్షేమ పథకాల పేరుతో కేటాయింపులు పెంచాలి. ఎప్పటికప్పుడు పైపైన చూస్తే సహజమే కదా అనిపించేలా ప్రచారం సాగుతున్నది. కానీ తెలంగాణా ప్రభుత్వం ఏ సుస్థిరమైన అభివృద్ధి కార్యక్రమం లేకుండా, అప్పులలో మునిగింది. అందుకే అనేక రాష్ట్రాల్లో లాగే సంక్షేమ పథకాల కోసమే భూములను అమ్ముతున్నామని ప్రభుత్వమే స్వయంగా చెబుతున్నది. ఈ భూముల అమ్మకం తర్వాత పరిస్థితి ఏమిటన్నదే కీలకమైన ప్రశ్న.

వివిధ డిపార్టుమెంటులలో వున్న భూములను గుర్తిస్తున్నది. చట్ట వ్యతిరేక పరిధిలోకి రాని కొత్త వ్యూహాలతో ప్రజల/రైతుల

భూములను కబ్జా చేస్తున్నది. అప్పుడే అడ్డుపెట్టున్న చట్టాలను రద్దు చేస్తున్నది. ఇట్లా భూముల అమ్మకాల్ని ముమ్మరం చేస్తున్నది.

మానవజాతి మనుగడకే పునాది అయిన భూమి విలువ అపారమైనది. ఇప్పుడున్న ఇతర పరిమిత వనరుల నేపథ్యంలో, పరిమిత ఉత్పాదకతతో పోల్చి విలువను లెక్కించడం అశాస్త్రీయం. భూమిని వారి వారి వ్యక్తిగత ఆస్తిగా మాత్రమే చూసి ప్రజలందరి జీవితాలతో ఉమ్మడిగా ముడిపడిన అంశంగా చూడకపోవడం కర్కశమైన ఆధునిక పెట్టుబడి యొక్క ఒకానొక లక్షణం. భూమి సప్లయ స్థిరంగా వుంటుంది. సప్లయ పెరగదు. భూమి ప్రజల ఉమ్మడి ఆస్తి. ప్రజలందరి ఉపయోగంలోకి రావాలి. ప్రజలు అందరూ స్వంత భూమి అన్న ఉత్పాదక వనరుపై తాము స్వేచ్ఛగా, స్వతంత్రంగా తమ శ్రమను వెచ్చించగలగాలి. ఉత్పాదకతలో పాలుపంచుకోవాలి. దున్నే వానికే భూమి హక్కు అన్ననినాదంలోని శాస్త్రీయత ఇదే. దీనికి పూర్తిగా భిన్నమైనది - తక్కువ భూమిలో ఎక్కువ పంట (ఉత్పత్తి) నినాదంతో ముందుకొచ్చిన పైరుపచ్చ లేదా సస్య విప్లవ అంతర్గత లక్ష్యం.

వందల సంవత్సరాలుగా రాళ్లను, కొండలను చదును చేసి ఉపయోగంలోకి తెచ్చిన కోట్లాది ఎకరాల అత్యంత ఎక్కువ ఉత్పాదక శక్తి కలిగిన భూములను తమ పెట్టుబడిగా మార్చుకోవడమే దోపిడీశక్తుల లక్ష్యం. వ్యవసాయోత్పత్తికి కోట్లాది ఎకరాలు అవసరం లేదని చెప్పి, వాటిని పారిశ్రామికవర్గాలు స్వంతం చేసుకున్న క్రమాన్ని ఇప్పటికైనా అర్థం చేసుకుంటే ప్రపంచవ్యాప్తంగా సాధించిన సస్య విప్లవం యొక్క అసలు లక్ష్యం స్పష్టమవుతుంది. “దున్నే వానికే భూమి” అన్న నినాదాన్ని అపహాస్యం చేసేవారు ఎవరి పక్షమో కూడా అర్థమవుతుంది. ప్రధానంగా ప్రభుత్వ భూములు లేదా ఇతర సాముదాయిక ఆస్తులను ప్రజలందరి ఉమ్మడి/సమిష్టి దీర్ఘకాలిక ప్రయోజనాల కోసమే ఉపయోగించాలి. ఐదు సంవత్సరాలకు, ప్రజల కోసం ఎన్నికైన ప్రభుత్వాలకు ఈ సమిష్టి భూములను తమ రాబడి కోసం విక్రయించే హక్కు వుండకూడదు. దీనిని సీరియస్ గా ప్రతిఘటించాలి. ప్రజల కోసం ఏ కార్యక్రమాన్ని చేపట్టాలన్నా ప్రభుత్వ భూములు అవసరం. మొత్తం భూముల విక్రయం అంటూ కార్పొరేట్ శక్తులకు అప్పజెప్పడం, మెజారిటీ ప్రజలను భూముల నుండి దూరం చేయటం వల్ల భవిష్యత్తు ఏమవుతుంది? భూముల లూటీలో తెలంగాణా ఒక నమూనా ఎలా అయింది?

ప్రపంచీకరణ ఫలితాలను ఒడిసి పట్టుకునే విజన్ - 2020 పేరుతో చంద్రబాబునాయుడు, వైయస్ రాజశేఖర్ రెడ్డిల హయాంలోనే ప్రభుత్వ భూముల అమ్మకాలు పరాకాష్ఠ దశకు

చేరాయి. ఆధునిక సంపన్న వర్గానికి వీనిని అతి చౌకగా అప్పగించారు. చంద్రబాబునాయుడు, అతని కోటరీ హైటెక్ సిటీ దగ్గర విలువైన భూములను కట్టా చేసుకున్న వాస్తవం ప్రజలందరికీ తెలుసు. వైయస్ఆర్ హయాంలో నిస్సహాయ రైతుల నుండి భూములను బలవంతంగా లాక్కున్నారు. పరిశ్రమల కోసం అంటూ కార్పొరేటు శక్తులకు అప్పగించారు. భూములను స్వాధీనం చేసుకుని అమ్మటం కోసం హెచ్ఎండిఎ, ఏపిఐఐసి, ఏపి హౌసింగ్ బోర్డులను వైయస్ఆర్ ఉపయోగించుకున్నాడు. దక్కన్ ఇన్ఫ్రాస్ట్రక్చర్ లిమిటెడ్ (DIL) అన్న ఒక ప్రభుత్వ కార్పొరేషన్ ఈ కాలంలోనే ఏర్పాటయింది. 2012 నాటికే ఈ సంస్థ హైదరాబాదు చుట్టూ 7000 ఎకరాలను స్వాధీనం చేసుకున్నది. ఆ తర్వాత వచ్చిన కాంగ్రెసు పాలకులు తెలంగాణ భూముల లూటీని బలంగా కొనసాగించారు.

ప్రత్యేక తెలంగాణ రాష్ట్ర ఉద్యమం కాలంలో 2004-09 మధ్యకాలంలో వైయస్ఆర్ ప్రభుత్వం హైదరాబాద్, రంగారెడ్డి జిల్లాలలోని భూములను వేలం వెయ్యటాన్ని ఆనాటి తెలంగాణ రాష్ట్ర సమితి నాయకులు కెటిఆర్, హరీష్ రావులు ఖండించారు. ప్రభుత్వమే రియల్ ఎస్టేట్ బ్రోకర్ అయిందని విమర్శించారు. 2012లో ఆనాటి ముఖ్యమంత్రి కిరణ్ కుమార్ రెడ్డిని కూడా ఈ అంశంలో తీవ్రంగా ఖండించారు. కాంగ్రెస్ హయాంలో తెలంగాణకు చెందిన 88,000 ఎకరాల ప్రభుత్వ భూమిని అమ్మారు. అందువల్లనే 2012లో 'Stop Sale of Telangana Land' అన్నది ఉద్యమ నిసాదమైంది. అందువల్లనే 2012-13 బడ్జెటులో హైదరాబాద్లో భూములు, ప్లాట్ల అమ్మకం ద్వారా 355 కోట్ల రాబడిని సంపాదించటం కోసం హెచ్ఎండిఎ చేసిన ప్రతిపాదనను తెలంగాణ రాష్ట్ర సమితి వ్యతిరేకించింది.

2014లో తెలంగాణ రాష్ట్రం ఏర్పడిన తర్వాత ఏమైంది?

ఆశ్చర్యకరంగా, తెలంగాణ రాష్ట్రం ఏర్పడిన వెనువెంటనే నవంబరు 2015లోనే రాయదుర్గం, మణికోండ, కోకాపేటకు చెందిన 20 ఎకరాల భూమి పార్కిళ్ళ వేలం ప్రకటన వెలువడింది. రాయదుర్గంలో ఎకరానికి 29.28 కోట్ల రూ॥ల చొప్పున 5 ఎకరాల భూమిని అరబింద్ ఫార్మా లిమిటెడ్ కొనుక్కున్నది. చాలా కంపెనీలు రియల్ ఎస్టేట్ నేపథ్యంలోని కంపెనీలే. అంటే కార్పొరేటు శక్తులు తమ కోసమే భూమిని స్వాధీనం చేసుకుంటున్న క్రమం ఇది. తెలంగాణ రాష్ట్రం ఏర్పడిన సంవత్సర కాలంలోనే వేలం వేయాల్సిన ప్రభుత్వ భూములను గుర్తించారు, విక్రయించారు. గత ప్రభుత్వాలను రియల్ ఎస్టేట్ బ్రోకర్లు అంటూ ఉద్యమించిన తెలంగాణ రాష్ట్ర సమితి, అధికారంలోకి రాగానే మరింత బలంగా, పకడ్బందీగా ప్రభుత్వ భూములను వేలం వేసింది. ప్రధాన స్రవంతి రాజకీయ పార్టీలన్నీ అధికారంలో వున్నప్పుడు దేశ, రాష్ట్ర సంపదను కొల్లగొడతాయి. గుత్త పెట్టుబడులకు అప్ప జెప్పుతాయి. ప్రజల జీవితాలను సంక్షుభితం చేస్తాయి.

100 సంవత్సరాల చరిత్ర వున్న ఉస్మానియా యూనివర్సిటీ భూముల మీద 2015 లోనే తెలంగాణ పాలకుల దృష్టి పడింది. యూనివర్సిటీకి వేల ఎకరాల భూములు అవసరమా అంటూ స్వాధీనం చేసుకునే ప్రయత్నాన్ని ఆనాడు విద్యార్థులు, ప్రతిపక్షాలు తీవ్రంగా ప్రతిఘటించాయి. 2013లోనే హైదరాబాదులో ఫార్మాసిటీ కోసం 19,000 ఎకరాల సారవంతమైన వ్యవసాయ భూములను స్వాధీనం చేసుకోవటం మొదలైంది. తెలంగాణ రాష్ట్రం ఏర్పడిన తర్వాత ఈ ప్రక్రియ మరింత బలంగా కొనసాగింది. 800 మంది రైతులు భూములను ఇవ్వబోమని ప్రతిఘటించారు. హైకోర్టులో కేసు వేశారు. ఇటీవల హైకోర్టు దీన్ని నిలిపివేసింది. నష్టపరిహారంగా ప్రస్తుత ధరనే చెల్లించాలని తీర్పునిచ్చింది. ఆ తర్వాత భూములను కోల్పోయిన రైతులు ఎట్లా బ్రతకాలో ఎవరికీ పట్టదు.

2020లో ధరణి పోర్టల్ ఏర్పడిన తర్వాత 50 సంవత్సరాలుగా సాగు చేస్తున్న భూములను మరొకరి పేరుతో నమోదు చేసి, ఆ భూములను TSIICకి బదిలీ చేస్తున్నారు. ప్రభుత్వ భూ కట్టాలో ఇదొక రూపం. భూములను కోల్పోయిన రైతులు ఆఫీసుల చుట్టూ తిరుగుతున్నారు.

తెలంగాణ 33 జిల్లాలుగా విభజించినప్పుడే ఒక్కొక్క జిల్లాలో 1000 ఎకరాల చొప్పున 33,000 ఎకరాలను విక్రయించాలన్న ప్రణాళిక ప్రభుత్వానికి వున్నదని చెబుతున్నారు. 2020లో కోవిడ్-19 విపత్తు వల్ల కొంతకాలం ప్రభుత్వ భూముల వేలం ప్రక్రియ ఆగిపోయింది. 2021 నుండి భూముల అమ్మకం ప్రక్రియ వేగం పుంజుకున్నది. 2021లోనే ఉపయోగంలో లేని ప్రభుత్వ భూములను, 3 దశాబ్దాల క్రితం పేద రైతులకు సాగు కోసం ఇచ్చిన అసైన్డ్ భూములను గుర్తించారు. ఇందుకు ఎటువంటి ఆటంకం లేకుండా 'Land Allotment Policy'ని సవరించారు. భూమిని కట్టా నుండి కాపాడటానికే విక్రయిస్తున్నామని ప్రభుత్వం చెబుతున్నది.

తెలంగాణలో పరిశ్రమల కోసం భూమిని సమీకరించటం, 'ల్యాండ్ బ్యాంకు' పేరిట 2015లోనే ప్రారంభమైంది. 2021 నాటికి ఇందుకోసం 1.5 లక్షల ఎకరాలను గుర్తించారు. TSIICకి బదిలీ చేశారు.

50 వేల ఎకరాల వక్స్ భూములను ప్రభుత్వం కట్టా చేసి పరిశ్రమలకు ఇచ్చిందని బోర్డు బాధ్యులు ఆవేదనను వ్యక్తం చేస్తున్నారు. వరంగల్లోని సెంట్రల్ జైలు భూమిని తాకట్టు పెట్టారని కాంగ్రెస్ నాయకులు ఆరోపిస్తున్నారు. దశాబ్దాలుగా కార్మికుల రెక్కల కష్టం, ప్రజల డబ్బుతో పెరిగి పెద్దదైన ఆర్టీసీని ప్రభుత్వంలో విలీనం చేయటం, ఆర్టీసీ స్వాధీనంలో వున్న వందల ఎకరాల విలువైన భూమిని కట్టా చేయడానికేనన్నది అందరికీ తెలిసిన విషయమే. ఎయిడెడ్ కళాశాలలను ప్రభుత్వంలో విలీనం చేయటం కూడా ఇందులో భాగమే.

వైయస్ఆర్ హయాంలో ప్రభుత్వ భూములను స్వాధీనం చేసుకొని అమ్మటానికి ఏర్పాటైన "దక్కన్ ఇన్ఫ్రాస్ట్రక్చర్ అండ్

ల్యాండ్ హోల్డింగ్స్ లిమిటెడ్” వద్ద వున్న 2080 ఎకరాలను రెవెన్యూ శాఖ గుర్తించింది. ఇందులో ఖానామెట్, బుద్వేల్ ప్రాంతాలకు చెందిన 382 ఎకరాల పార్శిక్లను వెంటనే వేలం వేయటానికి 2020లోనే TSICCకి అప్పగించారు. హిమాయత్ సాగర్, ఉస్మాన్ సాగర్ ఆయకట్టు ప్రాంతాలు కలుషితం కాకుండా నిర్మాణాలు ఆపటానికి, 1996లోనే జీవో 111ను ప్రవేశపెట్టారు. దీనివల్ల 84 గ్రామాలకు చెందిన 2 లక్షల ఎకరాల ఆయకట్టు ప్రాంతంలో నిర్మాణాలను చేపట్టడానికి వీలుండదు. 2023 మే లో ఈ జీవోను రద్దు చేస్తూ తెలంగాణా క్యాబినెట్ నిర్ణయం తీసుకున్నది. దీనితో హైదరాబాద్ పశ్చిమ ప్రాంతంలో 1.34 లక్షల ఎకరాల భూమిని అమ్మటానికి అడ్డంకులు తొలగిపోతాయి. అందువల్ల ఆయకట్టు ప్రాంతంలో వృక్షజాలం, జంతుజాలం ప్రభావితం అవుతాయని, ఉష్ణోగ్రతలు పెరుగుతాయని నిపుణులు చెబుతున్నా ప్రభుత్వం వినలేదు. ఈ భూములు వేలానికి సిద్ధమవుతున్నాయి.

అసైన్డ్ భూములను ప్రభుత్వం కబ్జా చేసి అమ్ముకోవటానికి వీలుగా Telangana Assigned Lands (Prohibition of Transfer) Act ని 2018లో సవరించింది. ఇందులో సెప్టెంబర్ 7, 2023న హైకోర్టు ప్రభుత్వానికి నోటీసులను ఇచ్చింది. ఈ విషయంలో ఏపీ ఒకడుగు ముందుకేసింది.

పెద్దఎత్తున సాగిన రైతాంగ పోరాటాల ఫలితంగా 5 దశాబ్దాల క్రితమే భూమిలేని రైతుల జీవనోపాధి కోసం చిన్న సైజు కమతాలను అసైన్డ్ భూములుగా ఇచ్చారు. స్థానికంగా పలుకుబడి గల రాజకీయ నాయకులు భూమిని బదిలీ చేయటానికి వీలులేకున్నా బెదిరించి, ఒత్తిడి చేసి అతి తక్కువ ధరలకు ఈ భూములను స్వంతం చేసుకున్నారు. దీర్ఘకాలిక లీజుల పేరుతో రాయించుకున్నారు. ఇట్లా బదిలీ అయిన అసైన్డ్ భూములు 2 లక్షల ఎకరాలు. ఇందులో 74,000 ఎకరాలు పాత రంగారెడ్డి జిల్లాలో వున్నాయి. జనవరి 2023 నాటికే HMDA, ల్యాండ్ ఫూలింగ్ ప్లాన్లో భాగంగా రైతులకిచ్చిన అసైన్డ్ భూములను తీసుకొని, డెవలప్ చేసి, రైతుకు 600 చదరపు గజాలు ఇచ్చి మిగిలిన భూములను ప్లాట్లుగా వేలం వేస్తున్నారు. దీనికి కావలసిన గైడ్లైన్స్ తయారు చెయ్యాలని జిల్లా కలెక్టర్లకు ఆదేశాలు జారీ అయినాయి.

కుర్నూల్ గూడా, తొర్రూరు, చందానగర్ మొదలగు ప్రాంతాలలో 3,000 ఎకరాల అసైన్డ్ భూమిని గుర్తించారు. రంగారెడ్డి, మేడ్చల్ లో రైతులకు అసైన్డ్ చేసిన భూములను మార్కెట్ ధరకు కొనాలని రెవెన్యూ శాఖ ఒత్తిడి తెస్తున్నది. లేకపోతే ప్రభుత్వం ఇవ్వనున్న నష్టపరిహారాన్ని ఆమోదించమంటున్నారు. ఈ విధంగా రంగారెడ్డి, మేడ్చల్ లో రైతులకు ఇచ్చిన 1,450 ఎకరాల అసైన్డ్ భూములను 3,580 కోట్ల రూ॥లకు వేలం వేశారు.

2021 నుండి ప్రభుత్వ రియల్ ఎస్టేట్ వ్యాపారం జోరందుకున్నది. దీని ద్వారా 20 వేల కోట్ల రూపాయల రాబడిని సంపాదించాలని మొదట లక్ష్యంగా నిర్ణయించారు. వివిధ ప్రభుత్వ

శాఖలలో ఉపయోగించని భూములను, అసైన్డ్ భూములను అమ్మటానికి లెక్కలు తీశారు. ఇందుకోసం ల్యాండ్ అలాట్ మెంట్ విధానాలను సవరించారు. ఈ సవరణలతో పేద వర్గాల భూములను లాక్కోవచ్చు. ప్రజాసేవ చేసిన వారికి కేటాయింపుల పేరుతో రాజకీయ నాయకులకు వేల ఎకరాలు అప్పగించవచ్చు.

వాస్తు కోసం ముఖ్యమంత్రి కొరకు ఎక్స్ పెన్సివ్ ఫోర్టిఫైడ్ భవనాన్ని నిర్మించుకోవటం, బ్రాహ్మణుల రిసోర్స్ సెంటర్, హాస్టల్ కోసం గోపనపల్లిలో 6 ఎకరాల కేటాయింపు, బుద్వేల్ లో రెడ్డి విద్యార్థులు, వృద్ధాశ్రమం కోసం ఒక రూపాయికి ఎకరం చొప్పున 10 ఎకరాలు అప్పజెప్పటం, ఇదేవిధంగా చిన్నజియర్ స్వామికి అప్పజెప్పడం కొన్ని ఉదాహరణలు మాత్రమే.

కాంగ్రెసు హయాంలో మధ్యతరగతి వర్గం కోసం అంటూ రాజీవ్ స్వగృహ పథకం ప్రారంభమైంది. పూర్తికాని 2246 ప్లాట్లను 2016లోనే విక్రయించారు. 1000 కోట్ల రూ॥ల రాబడి లక్ష్యంగా పెట్టుకున్నారు.

రియల్ ఎస్టేట్ కంపెనీలు, ఏజెంట్లతో ప్రభుత్వం కుమ్మక్కై బుద్వేల్, పోచారం, మహేశ్వరం, కొంపల్లి, కొల్లూరు మొదలగు ప్రాంతాల్లో ఐటీ హబ్స్ వస్తాయన్న ప్రచారం వంటి రకరకాల గిమ్మిక్కులు చేస్తున్నారు. అందువల్ల ఆయా ప్రాంతాల్లో భూముల ధరలు విపరీతంగా పెరుగుతున్నాయి. రియల్టీ బబుల్ ఏర్పడింది. దీనితో మధ్యతరగతి వర్గం కూడా అపార్టుమెంటులను కొనలేని స్థితి. ఇక పేద, పీడిత వర్గానికి భూములుండవు. పొరుగు రాష్ట్రంలో కూడా ఇదే పద్ధతి కొనసాగుతున్నది.

దేశంలో పరిస్థితి:

గత తొమ్మిది సంవత్సరాల నుండి సమస్త దేశ సంపదను గుత్త పెట్టుబడులకు అప్పజెప్పే లక్ష్యంతో కేంద్ర ప్రభుత్వం విధానాలను రూపొందించి, పకడ్బందీగా అమలుపరుస్తున్న విషయం అందరికీ తెలిసిందే. అందులో భాగంగానే ఈ పబ్లిక్ రంగ సంస్థలన్నింటినీ ప్రైవేటీకరించటం, పోర్టులను, ఎయిర్ పోర్టులను, రైల్వే వ్యవస్థను, ఖనిజాలను, చివరికి - అంతరిక్షాన్ని కూడా గుత్త పెట్టుబడులకు అప్పజెప్పుతున్నది. ఈ క్రమంలో 2021లోనే అప్పులు చేసి, ప్రజల మీద పన్నులు వేసి మౌలిక సదుపాయాలను నిర్మించి, గుత్త పెట్టుబడులకు 30 సంవత్సరాలకు లీజుకిచ్చే ప్రక్రియను ప్రకటించారు. ఈ క్రమంలోనే కేంద్ర ప్రభుత్వ భూములను అమ్మటమే సరియైందని తేల్చారు. ప్రభుత్వ భూ సమాచార సంస్థ ప్రకారం కేంద్ర ప్రభుత్వ యాజమాన్యంలో 72 పార్శిక్లుగా 15,531 చ.కి.మీలర్ల భూమి వున్నదని, అందులో 3వ వంతు నిరుపయోగంగా వున్నదని, ఇటువంటి భూములను గుర్తించి అమ్మటానికి నిర్ణయించారు. పైగా డ్రోన్లతో గ్రామీణ ప్రాంతాలలో వున్న ఉమ్మడి భూమిని గుర్తించే ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. ఈ విషయంలో కూడా ఆంధ్రప్రదేశ్ ముందుంది.

జాతీయ భూసంపద అంతా 5 సంవత్సరాల కోసం ఎన్నికైన ప్రభుత్వానిదన్నమాట. యధేచ్ఛగా అమ్ముకుంటారు. దీనివల్ల

ఇక భవిష్యత్తులో ప్రభుత్వ భూములు వుండవు. ఈ క్రమంలో రకరకాల అభివృద్ధి ప్రాజెక్టుల పేరిట ప్రజల, రైతుల భూములను లాక్కోవటం అందరికీ తెలిసిన వాస్తవమే. పేద వర్గానికి వుండటానికి ఇళ్లుండవు. భూములను సాగు చేసుకోవడానికి ప్రజల చేతుల్లో భూములుండవు. వ్యవసాయం గిట్టుబాటు కావడం లేదనే స్థితితో పాటు కౌలుకు తప్ప సాగుభూమి లేని స్థితి ఇంకా పెరుగుతుంది. పంటలు పండే భూములన్నింటినీ ఇళ్లస్థలాలుగా మార్చి డబ్బు రొబేషన్ కావడాన్నే అభివృద్ధిగా చూపే మాయజాలాన్నే పాలకవర్గాలన్నీ ప్రదర్శిస్తున్నాయి. రేపు తిండి గింజలు కొనలేని స్థితిని, దొరకని పరిస్థితిని సృష్టించాలని చూస్తున్నాయి. అమ్ముడుపోని కోట్లాది ఇళ్లున్నా మధ్యతరగతి వర్గం కూడా కొనలేని విధంగా అపార్టుమెంట్ల ధరలు పెరిగాయి. ఇదే స్థితి కొనసాగితే భూములన్నీ గుత్త పెట్టుబడుల యాజమాన్యంలో కేంద్రీకృతమవుతాయి. ప్రభుత్వాలు దివాళా తీస్తాయి. శ్రమ మీదనే బ్రతుకుతున్న మెజారిటీ ప్రజలు రోడ్ల మీద నిలబడతారు.

ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ పారిశ్రామిక విప్లవాలుగా చెప్పబడేవన్నీ భూములచుట్టే తిరిగాయి. శ్రామికుల చేతులు

విరిచాయి. కారుచౌకగా తమ శ్రమను అమ్ముకోవడానికి సదా సిద్ధంగా వుండే భూములనుంచి గెంటివేయబడిన కోట్లాదిమంది నిరుద్యోగ సైన్యాన్ని ఒక వైపు, తమ ఉత్పత్తులను నిత్యం తాము నిర్ణయించిన ధరలకు కొనగలిగిన సోమరివర్గాన్ని మరొకవైపు ఏక కాలంలో సృష్టించడమే సామ్రాజ్యవాదుల దీర్ఘకాలిక లక్ష్యం. ఈ తీరిక, సోమరి వర్గాలను సంతృప్తిపరిచేందుకు, వారి విలాసాలకు అవసరమైన వుత్పత్తులను మాత్రమే సృష్టించడానికి ఎంతటి సామాజిక, జీవన విధ్వంసానికైనా సిద్ధపడతారు. ఇందుకు సహకరించే నమ్మకమైన దళారీ పాలక వర్గాలను సామ్రాజ్యవాదులే ఎంచుకుంటున్నారు.

ఈ పరిస్థితులు - 'పోరాడితే పోయేదేమీ లేదు, బానిస సంకెళ్లు తప్ప' అన్న భౌతిక వాస్తవికతలోకి మెజారిటీ ప్రజలను నెడుతున్నాయి. ఈ అవగాహనతో యువత శాస్త్రీయ దృష్టితో సమాజాన్ని అర్థం చేసుకుని బలంగా సంఘటితం కావాలి. విప్లవ శక్తుల నాయకత్వంలో పోరాడాలి. దోపిడీ, పీడన లేకుండా ప్రజలందరూ గౌరవంగా బ్రతికే ఉన్నత సమాజాన్ని నిర్మించుకోవాలి.

(2023 నవంబర్ 'క్లాస్స్ట్రగుల్' నుండి అనువాదం)

